

اندیشه مطهر

ویژه نامه مبعث پیامبر (ص)

پایگاه مقاومت شهید مطهری شماره ۴۸ تیر ۱۳۹۰

دانشگاه فردوسی مشهد

شب مبعث از شبهای متبرکه است و برای آن اعمالی ذکر شده:

* در مصباح از حضرت ابوجعفر امام جواد (ع) روایت شده که فرمود در رجب شبی است که از آنچه که بر آن آفتاب می‌تابد بهتر است و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا (ص) به رسالت مبعوث شد و برای آن شب اعمالی است که اگر شیعه ای از ما آن اعمال را در آن شب انجام دهد اجر عمل شصت سال می‌برد.

در مورد این عمل آمده: پس از نماز عشاء هر ساعتی از شب را تا پیش از نیمه آن بیدار شو و دوازده رکعت نماز اقامه کن و در هر رکعت حمد و سوره‌ای از سوره‌های کوچک مفصل (مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن) بخوان.

نمازها دو رکعتی هستند. پس از هر دو رکعت بعد از سلام؛ هفت مرتبه سوره حمد، هفت مرتبه مَعُوذَتَیْنِ، و سوره‌های توحید و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ هر کدام هفت مرتبه، و سوره قدر و آیه الکرسی هر کدام را هفت مرتبه بخوان.

بعد از اتمام نماز این دعا خوانده شود:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ كُفْأًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَ كَبْرَهُ تَكْبِيرًا اَللّهُمَّ اِنِّى اَسْتَلْجِ بِمَعْقِدِ عَرْكِكَ عَلَى اَرْكَانِ عَرْشِكَ وَ مَنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَ ذِكْرِكَ الْاَعْلَى الْاَعْلَى الْاَعْلَى وَ بِكَلِمَاتِكَ الْتَمَاتِ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ اَنْ تَفْعَلَ بِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ... پس بخوان هر دعایی و حاجتی که داری و درود فرست بر محمد و آتش. * انجام غسل در این شب مستحب است. * زیارت حضرت امیرالمؤمنین (ع) که افضل اعمال این شب است.

اعمال روز عید مبعث این عید از جمله اعیاد عظیمه است و روزی است که حضرت رسول (ص) در آن روز به رسالت برگزیده شد . برای این روز چند عمل ذکر شده است : * غسل * روزه، این روز یکی از چهار روزی است که در تمام سال امتیاز دارد برای روزه گرفتن و برابر است با روزه هفتاد سال. * بسیار صلوات فرستادن. * زیارت حضرت رسول و امیرالمؤمنین .

گر مومنی و صادق ،با ما شوی موافق کوری هر منافق بفرست صلوات بر محمد

قال رسول ال..(ص) :

مَنْ يَعْمَلْ يَزِدُّ قُوَّةً، وَ مَنْ يَقْصِرْ فِي الْعَمَلِ يَزِدُّ قِتْرَةً. کار و تلاش موجب سلامت جسمی. رشد قدرت و نیرو است. و بیکاری علاوه بر هرز دادن نیروها، اندوه و افسردگی را در پی دارد.

بخوانندش ابوالقاسم محمد

تدارک بخش عدل و اعتدال است . .

همان احمد که سرمستان سرمد

محمد میم و حاء و میم و دال است

- آیا پیامبران برای دنیا آمده‌اند یا آخرت؟ - آیا دین، توانایی اداره جامعه را دارد یا نه؟ برای تبیین مسئله از منظر برون دینی باید به چند اصل توجه کرد:

اصل اول - هدف دین، کمال انسان است. پیامبران آمده‌اند تا انسانها را به کمال وجودی خود برسانند. این اصل، خود مبتنی بر مقدمات زیر است: جهان آفرینش دارای هدف است و بیهوده خلق نشده است. موجودات برای نیل به مقصد خاصی در حرکتند و آفرینش آنها، از سر تدبیر و حکمت بوده است. «و ما خلقنا السماء و الارض و ما بینهما باطلا» «ما آسمان و زمین و آنچه را در آن دو است، بیهوده و باطل نیافریدیم». (ص ۲۷)

اصل دوم: کمال انسان، مربوط به روح وی است. انسان برخلاف سایر موجودات، هم کمال جسمانی دارد و هم کمال روحانی. هدایت تکوینی، در کمال جسمانی انسان نقش اساسی دارد و انسان، در کمال روحانی خود، نیاز شدید به پیامبران دارد.

اصل سوم: روح انسان، یک وجود متصل است که دو نشئه را پشت سر می‌گذارد. یکی نشئه دنیوی است و دیگری نشئه اخروی که مربوط به عالم برزخ و قیامت می‌باشد. به بیان دیگر، روح انسان از آغاز حیات دنیوی خود تا قیامت، مراحل و نشأتی را پشت سر می‌گذارد.

اصل چهارم: کمال روح، به معنای فعلیت استعدادها و قوای مثبت درونی است. انسان، دارای مجموعه‌ای از استعدادها و صفات و گرایشهای بالقوه‌ای است که با فعلیت آنها می‌تواند به کمال وجودی خود برسد.

اصل پنجم: تکامل انسان، در ظرف جامعه میسر است. بسیاری از صفات انسانی در خلال زندگی

**در قاب سینه ی خود عکس مدینه دارم
سر مست جام عشقم ، در شام بعثت تو .**

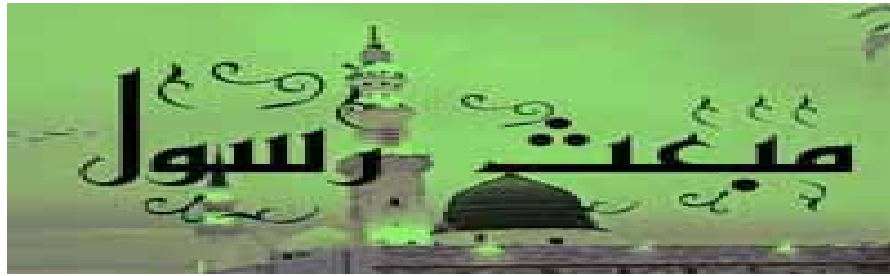
**ای پادشاه عالم عشقت به سینه دارم
دارم ولایت تو ، در دل محبت تو**

از پس خوابی کوتاه، سر از زمین ماسه ای غار حرا برگرفت. هوا خنکایی لرز آور داشت. شب، گویی به نیمه خود رسیده بود. محمد، سر سوی بیرون چرخانید: به آسمان، هلال لاغر ماه، نور کم جان خویش را بر کوه های حرا و دشت گسترده جنوبی افشانده بود. مکه، طبیعت پیرامون آن و سر به سر جهان، در خوابی زرف غرقه بودند. سکوتی سنگین و غریب، هستی را یکسره در خود فرو برد و پیچیده پیچیده برده پیچیده پیچیده بود محمد، بیشتر بسیار نیمه شبان را با بیداری سپری ساخته بود؛ لیک، آن مایه سکوت و آرامش را، هرگز نه شنیده و نه احساس کرده بود. محمد به هر گوشه آسمان که نگرست او را دید، پس، صدایی به لطافت باران و خوشنوايي آوای جویباران از او برخاست: - ای محم.....! محمد با لرزه ای آشکار در صدا، پاسخ گفت -.....! بله؟! - بخ.....! وان! - من.....!! - چه بخوانم؟! - نام خدایت را! - چه..... چگونه بخوانم؟! - بخوان به نام پروردگارت که بیافرید. محمد، هم نوا با آن موجود آسمانی، خواندن آغازید: - .... آدمی را از لخته ای خون آفرید. بخوان؛ و پروردگار تو، ارجمندترین است همو که به وسیله قلم آموزش دادو آدمی را، آنچه که نمی دانست، آموخت... خواندن پایان یافته بود. صدای آسمانی، فروخت. آنگاه، دیگر بار، گوینده آن به هیأت نخستین در آمد؛ و آن توده نور آسمانی، به یکباره کمرنگ، و سپس ناپدید گشت. همان صدای آسمانی روح بخش در فضا پیچید و در گوش جان محمد نشست. - ای محمد... تو پیامبر خدایی، و من فرشته او، جبرئیلیم. «چه...؟!» - ای محمد... تو پیامبر خدای، و من فرشته او، جبرئیلیم! نه... این رؤیا بود! این از هر بیداری آشکارتر و حقیقی تر بود!

پس، از پس آن سده ها سکوت، خواست آفریدگار جهان بر آن قرار گرفته بود تا باری دیگر با بندگان خویش سخن گوید! نیز، از میان جمله آفریدگان بیرون از شمار خویش، او را شایسته این هم سخنی و میانجی رسانیدن پیام خود به مردم دانسته بود!

اقراء باسم ربك الذی خلق؛ خلق الانسان من علق؛ اقراء و ربك الاكرم الذی .....

تاریخ و زمان بعثت

درباره تاریخ بعثت رسول خدا(ص) در روایات و احادیث شیعه و اهل سنت اختلاف است و مشهور میان علماء و دانشمندان شیعه آن است که بعثت آنحضرت در بیست و هفتم رجب سال چهارم عام الفیل بوده، چنانچه مشهور میان علماء و محدثین اهل سنت آن است که این ماجرا در ماه مبارک رمضان آن سال انجام شده که در شب و روز آن نیز اختلاف دارند، که برخی هفده رمضان و برخی هیجدهم و جمعی نیز تاریخ آنرا بیست و چهارم آن ماه دانسته‌اند. (۱) و البته در پاره‌ای از روایات شیعه نیز بعثت رسول خدا(ص) در ماه رمضان ذکر شده مانند روایت عیون الاخبار صدوق(ره) که متن آن اینگونه است که: وقتی شخصی به نام فضل از امام رضا علیه السلام می‌پرسد که چرا روزه فقط در ماه مبارک رمضان فرض شد و در سایر ماهها فرض نشد؟ امام علیه السلام در پاسخ او فرمود: «لان شهر رمضان هو الشهر الذی انزل الله تعالی فیہ القرآن..» تا آنجا که میفرماید: «...و فیہ نبی محمد صلی الله علیه و آله» - یعنی بدانجهت که ماه رمضان همان ماهی است که خدای تعالی قرآن را در آن نازل فرمود... و همان ماهی است که محمد(ص) در آن به نبوت برانگیخته شد... (۲) که چون مخالف با روایات دیگر شیعه در اینباره بوده است. مرحوم مجلسی احتمال تقیه در آن داده، و یا فرموده که باید حمل بر برخی معانی دیگری جز معنای بعثت اصطلاحی شود؛ زیرا تاریخ بیست و هفتم ماه رجب بنظر آن مرحوم نزد علمای امامیه مورد اتفاق و اجماع بوده و گفته است: «...و علیه اتفاق الامامیه». و اما نزد محدثین و علمای اهل سنت همانگونه که گفته شد مشهور همان ماه رمضان است (۳)، اگر چه در شب و روز آن اختلاف دارند، و در برابر آن نیز برخی از ایشان دوازدهم ماه ربیع الاول و یا دهم آن ماه، و برخی نیز مانند شیعه بیست و هفتم رجب را تاریخ بعثت دانسته‌اند **نبوت مبعوث فرمود، در حالی که از پیغمبران پیشین پیمان گرفته بود، و نشانه‌هایش آشکار، و میلادش فرخنده بود.**

گفتیم با دل و جان، با عاشقان خوبان، شادی روح یاران، صلوات بر محمد

ارمغان بعثت برای بشر

۲- برقراری قسط و عدل

- رفع اختلاف

۴- آموزش قرآن و حکمت

۳- پیراستن جان‌ها از پلیدی‌ها

۶. اتمام حجت

۵. عبادت و بندگی

سخن آخر

بعثت پیامبر اکرم (ص) به عنوان سر سلسله قافله انبیا (ص) عالی‌ترین موهبتی است که پروردگار عالمیان به بشر ارزانی داشته تا از رهاورد آن، جان‌ها از پلیدی‌های شرک و گناه زدوده شود و با ترتیب نقوس در پرتو تعلیم کتاب آسمانی و اسرار و معارف دینی، قسط و عدل در جامعه انسانی حکمفرما گردد و اختلافات که سر منشأ جز جهل و نادانی و دنیا دوستی و خودخواهی ندارد، برطرف شود و آدمی به عروج بر فراز آسمان عبودیت و کمال نایل گردد و بدین ترتیب حجت بر همه افراد بشر از مؤمن و کافر تمام شود

بی‌شک علی ولی بود، پرورده نبی بود، شاه همه علی بود، صلوات بر محمد

گویم دعای سید، خوانم ثنای سید، جانم فدای سید، صلوات بر محمد

دارد، رب محمد صلی الله علیه و آله را ذکر می فرماید، چنانچه از مطالعه قرآن کریم و مراجعه به آیات شریفه که به این سیاق است، معلوم شود.

چنانچه در آیه شریفه سوره «هود» می فرماید: مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ؛ «صراط مستقیم را به رب محمد صلی الله علیه و آله نسبت داده، و این علاوه بر تناسب مقام استقامت مطلقه با رب انسان کامل، به واسطه غایت عنایت به مطلوب، این اضافه مذکور شده.

مبعث در آیین اندیشه و کلام امام خمینی

بزرگ‌ترین حادثه تاریخ

...اگر شرافت زمان به واسطه حادثه ای است که در آن زمان واقع می شود، باید عرض کنم که روز بعثت رسول اکرم در سرتاسر دهر - من الازل الی الابد - روزی شریفتر از آن نیست؛ برای اینکه حادثه ای بزرگتر از این حادثه اتفاق نیفتاده. حوادث بسیار بزرگ در دنیا اتفاق افتاده است، بعثت انبیای بزرگ، انبیای اولوا العزم و بسیاری از حوادث بسیار بزرگ، لکن حادثه ای بزرگتر از بعثت رسول اکرم نشده است و تصور هم ندارد که بشود؛ زیرا که بزرگتر از رسول اکرم در عالم وجود نیست غیر از ذات مقدس حق تعالی، و حادثه ای بزرگتر از بعثت او هم نیست.

انتساب امور مورد عنایت خاص به رب محمد(ص) از سوی خداوند

خدای تعالی در اول سوره ای که به پیامبر خود نازل نمود، فرمود: اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ... از تفضلات خداوند کریم است که تعلیم کند، انسان را آنچه ندانسته است و ... خدای تعالی خلقت انسان و تعلیم او را به رب محمد صلی الله علیه و آله نسبت داده، و رب محمد صلی الله علیه و آله چنانچه در علم اسما مقرر است، اسم جامع اعظم است، و این اسم اعظم مبدا خلقت انسان کامل است، و دیگر موجودات لیاقت مبدئیت این اسم را ندارند؛ و خدای تبارک و تعالی، از غایت تشریف علم و عظمت آن، خلقت او را نیز به رب خاص به محمد صلی الله علیه و آله نسبت داده، و حق تعالی در مواردی که عنایت خاص به امری

و دوستان و همکاران گرامی رسول خدا می فرماید :

آفتِ زیرکی خودستایی است. آفتِ شجاعتِ تعدی است.

آفتِ گذشتِ منت است.

آفتِ دانش، فراموشی است

آفتِ سخن گفتن دروغ است

آفتِ دین، خواهش‌های نفسانی است.

آفتِ بردباری سبکسری است.